

Donderdag, 4 oktober 2001

18. is ingenomen met het aangekondigde systematische onderzoek naar belemmeringen voor het vrije verkeer van diensten; constateert echter dat op de reeds gepubliceerde vragenlijst geen verschil wordt gemaakt tussen goederen en diensten;
19. wijst er andermaal op dat het mededingingsvermogen van de Europese dienstverlening eveneens afhankelijk is van het vermogen van Europese bedrijven om innovatieve diensten te verlenen en verzoekt de Commissie en de lidstaten de innovatie in Europa te bevorderen;
20. wijst er met nadruk op dat de interne markt van diensten voor innovatieve bedrijven een uitstekende gelegenheid is om een marktsegment te vinden;
21. wijst op de kansen die de interne markt vooral aan de kleine en middelgrote ondernemingen biedt, die hun diensten kunnen verlenen zonder kostbare vestigingen te moeten creëren in het land van bestemming en zonder aan talrijke regelingen onderworpen te worden;
22. vermoedt dat in tal van gevallen ook factoren op het gebied van cultuur, taal en kennis ertoe leiden dat er van het recht op vrij verkeer van diensten ontoereikend gebruik werd gemaakt;
23. wijst op de voordelen van de interne markt voor de consumenten, die een hele reeks concurrerende diensten van hoge kwaliteit krijgen aangeboden alsmede rechten die zij rechtstreeks kunnen uitoefenen;
24. betreurt dat de Commissie zich niet bezighoudt met de risico's van de hantering van het beginsel van onderlinge erkenning;
25. verzoekt de lidstaten zich er op politiek, wetgevend en bestuursrechtelijk niveau voor in te zetten dat de door de Commissie vastgestelde belemmeringen op de uitwisseling van diensten worden weggenomen en wijst er nogmaals op dat het zonder politieke bereidheid van de lidstaten onmogelijk is een interne markt van diensten op te zetten;
26. doet een beroep op de Commissie bij daadwerkelijke Verdragsschendingen ruimer gebruik te maken van de mogelijkheid tot inleiding van inbreukprocedures;
27. verzoekt de Commissie om tijdens het gehele proces dat door de strategie op gang wordt gebracht en zonder te wachten op de tweede fase van de strategie, een strikt beleid van inbreukprocedures te voeren jegens lidstaten die maatregelen treffen die niet stroken met de artikelen 43 en 49 van het Verdrag;
28. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de regeringen van de lidstaten.

12. Woningkredieten

A5-0290/2001**Resolutie van het Europees Parlement over de aanbeveling van de Commissie betreffende de voorlichting die kredietgevers die woningkredieten aanbieden in de precontractuele fase aan de consumenten moeten geven (C5-0256/2001 – 2001/2121(COS))***Het Europees Parlement,*

- gezien de aanbeveling van de Commissie (COM(2001) 477) (C5-0256/2001) ⁽¹⁾,
- gezien het actieplan voor financiële diensten (COM(1999) 232),
- gezien het derde voortgangsverslag van de Commissie betreffende financiële diensten (COM(2000) 692),
- gezien de Europese Overeenkomst over een Vrijwillige Gedragscode betreffende voorlichting inzake woningkredieten in de precontractuele fase (hierna „de Code”),

⁽¹⁾ PB L 69 van 10.3.2001, blz. 25.

Donderdag, 4 oktober 2001

- gelet op artikel 47, lid 1 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Economische en Monetaire Commissie (A5-0290/2001),
- A. overwegende dat de Code zowel geldt voor binnenlandse als voor grensoverschrijdende woningkredieten, met uitzondering van kredietovereenkomsten waarop Richtlijn 87/102/EEG van de Raad van 22 december 1986 betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake het consumentenkrediet⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 98/7/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽²⁾, van toepassing is,
- B. overwegende dat de totstandbrenging van een interne markt voor financiële diensten in de komende jaren een prioriteit voor de Gemeenschap is en dat daar zowel de ondernemingen als de consumenten bij betrokken moeten worden,
- C. overwegende dat de consumentenbescherming in de verschillende lidstaten zeer uiteenlopend is geregeld,
- D. overwegende dat de integratie van de markten en de uitbreiding van het grensoverschrijdende aanbod aan financiële producten en diensten niet tot een verslechtering van de consumentenbescherming mag leiden,
- E. overwegende dat een harmonisatie van de bepalingen met het oog op de verschillende stelsels van burgerlijk recht binnen afzienbare tijd wenselijk noch reëel lijkt,
- F. overwegende dat de rechtspositie van de consumenten op andere wijze verbeterd dient te worden, met name door een hogere producttransparantie en door de invoering van precontractuele voorlichtingsverplichtingen,
- G. overwegende dat de marktpartijen zelf het beste in staat zijn om adequate oplossingen tot stand te brengen waarin rekening wordt gehouden met de belangen van alle betrokken contractpartijen,
- H. overwegende dat vrijwillige overeenkomsten tussen banken en consumentenbonden slechts in beperkte sanctiemogelijkheden voorzien en daarom aangevuld dienen te worden met efficiënte controlemechanismen om de naleving ervan te waarborgen,
- I. overwegende dat de aanbeveling van de Commissie in dit verband van doorslaggevend belang is, met name vanwege de instelling van een centraal register en de continue controle op de naleving van de aanbeveling, met inbegrip van de mogelijkheid om bindende wetgeving te initiëren indien de aanbeveling als niet toereikend wordt beoordeeld,
1. is verheugd dat het voor de eerste keer op Europees niveau gelukt is om een overeenkomst tussen banken en consumentenbonden tot stand te brengen over de standaardisering van informatie waarover de consument de beschikking moet hebben voordat het contract gesloten wordt,
 2. is verheugd dat de eerste overeenkomst van dit type betrekking heeft op woningkredieten, omdat dit doorgaans de belangrijkste financiële verplichtingen zijn die consumenten aangaan,
 3. benadrukt de constructieve rol van de Commissie, die aanzienlijk heeft bijgedragen aan het tot stand komen van deze vrijwillige overeenkomst,
 4. verzoekt de Commissie een ervaringsverslag op te stellen over de onderhandelingen over de Code,
 5. heeft echter kritiek inzake de gebrekkige transparantie tijdens de langdurige onderhandelingen voorafgaand aan de ondertekening van de Code,
 6. roept de Commissie op het Europees Parlement bij toekomstige onderhandelingen over vrijwillige overeenkomsten in een eerder stadium te informeren over de stand van zaken bij die onderhandelingen,
 7. benadrukt met het oog op het subsidiariteitsbeginsel de modelfunctie van de Code als een vrijwillige overeenkomst tussen marktpartijen als alternatief voor een wetgevingsmaatregel op Europees niveau,

⁽¹⁾ PB L 42 van 12.2.1987, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 101 van 1.4.1998, blz. 17.

Donderdag, 4 oktober 2001

8. is verheugd dat door de invoering van de Code twee soorten geharmoniseerde precontractuele voorlichting — inclusief nuttige definities — beschikbaar zijn, namelijk algemene en op de persoonlijke situatie toegesneden voorlichting in de vorm van een „Europees gestandaardiseerd informatieblad”,
9. dringt met het oog op een betere vergelijkbaarheid van consumenteninformatie erop aan om in het „Europees gestandaardiseerd informatieblad” een nauwkeuriger definitie van een gemeenschappelijke effectieve jaarrente (inclusief netto rente, administratiekosten, provisies/kosten) voor woningkredieten op te nemen, tezamen met gegevens die nodig zijn om het bedrag te kunnen naberekenen, met een uniforme formulering voor de gehele Gemeenschap op basis van de richtlijn betreffende consumentenkredieten;
10. wijst erop dat een inhoudelijke afstemming van Europese reguleringsmaatregelen onafhankelijk van hun juridische aard absoluut noodzakelijk is voor de nog te realiseren totstandbrenging van een interne markt voor financiële diensten,
11. roept de Commissie en de Raad dan ook op in het kader van deze noodzakelijke inhoudelijke samenhang van Europese wet- en regelgeving ervoor te zorgen dat de overeengekomen definitie van woningkredieten in de Code ook in andere overeenkomsten en wetgevingsmaatregelen toegepast zal worden, met name in de richtlijn inzake de verkoop op afstand van financiële diensten aan consumenten en in de komende wijziging van de richtlijn betreffende de consumentenkredieten,
12. is verheugd dat de Commissie door het aanbevelen van de Code, inclusief de geplande instelling van een register voor alle aanbieders van woningkredieten en aanbieders die bij de Code aangesloten zijn, de voorwaarden voor een algemene erkenning van de Code aanzienlijk heeft verbeterd,
13. hoopt dat de overeenkomst zal leiden tot een groter grensoverschrijdend aanbod en daarmee tot meer mededinging, waar de consumenten door een hogere transparantie en een uitgebreider dienstenaanbod van kunnen profiteren, met name omdat vanwege de uiteenlopende voorschriften op het gebied van het burgerlijk recht weinig succes te verwachten valt van harmonisatiepogingen op wetgevingsgebied,
14. roept alle aanbieders van financiële diensten in de Europese Unie die woningkredieten aanbieden op om de Code te ondertekenen en ten uitvoer te leggen, ongeacht hun eventuele lidmaatschap van een vereniging of federatie die de Code reeds heeft ondertekend,
15. roept ook alle Europese aanbieders van woningkredieten buiten de Europese Unie, met name in de kandidaatlanden, op de Code te ondertekenen en ten uitvoer te leggen,
16. wijst in dit verband op de potentiële positieve effecten van de betrokkenheid van de aanbieders uit kandidaatlanden met het oog op een latere deelname aan de interne markt voor financiële diensten,
17. is verheugd over de in de Code overeengekomen instelling van buitengerechtelijke bemiddelingsinstanties, die uitermate geschikt zijn om het vertrouwen van de consument in de Code te vergroten,
18. roept echter de verenigingen en federaties die de Code ondertekenen op om samen met de consumentenbonden onafhankelijke bemiddelingsinstanties op nationaal niveau in te stellen — als aanvulling op de interne bemiddelingsinstanties van individuele aanbieders — en om binnen datzelfde kader voor niet-bureaucratische werkwijzen en adviesprocedures te zorgen,
19. roept de Europese en nationale verenigingen en federaties die de Code ondertekenen op om actief te bewerkstelligen dat de tenuitvoerlegging al voor de afgesproken termijn van twaalf maanden kan plaatsvinden,
20. roept de Commissie op om de lidstaten te stimuleren de aanbeveling reeds voor 30 september 2002 zo omvattend mogelijk toe te passen,
21. roept de kredietaanbieders en de consumentenbonden, de Commissie en de media op ervoor te zorgen dat het bestaan van de gedragscode uitgebreid onder de aandacht van het publiek wordt gebracht,
22. is verheugd over het voornemen van de Commissie om het door haar ingestelde register waarin de kredietgevers die woningkredieten aanbieden worden opgenomen, en waarin wordt vermeld of deze kredietaanbieders al dan niet bij de Code zijn aangesloten, ook online beschikbaar te stellen,
23. verzoekt de Commissie in het register te vermelden op basis van welke gegevens het register van aanbieders van woningkredieten is samengesteld en wordt bijgehouden,

Donderdag, 4 oktober 2001

24. wijst erop dat in dit register ook alle online-aanbieders van woningkredieten opgenomen dienen te worden,
25. wijst erop dat aanbiedingen van woningkredieten via internet niet alleen alle informatie krachtens het „Europees gestandaardiseerd informatieblad” dienen te bevatten, maar tevens dienen te voldoen aan alle overige bepalingen van de Code,
26. roept de Commissie op om ter verbetering van de democratische legitimiteit het Europees Parlement regelmatig over de toepassing en de praktische effecten van de aanbeveling te informeren,
27. verzoekt de Commissie om haar evaluatie van de doelmatigheid van de Code zo spoedig mogelijk aan het Europees Parlement voor te leggen,
28. wijst erop dat indien de tenuitvoerlegging en naleving van de Code niet bevredigend verloopt, de Commissie een begin moet maken met het opstellen van bindende wetgeving,
29. dringt er bij de Commissie op aan de omzetting van de Code niet door parallelle wetgevingsvoorstellen te vertragen of in gevaar te brengen;
30. hoopt echter dat het voorbeeld van een vrijwillige overeenkomst tussen de marktpartijen en de consumentenbonden zijn nut zal bewijzen, zodat een dergelijke overeenkomst waar mogelijk, indien daartoe aanleiding bestaat, ook op andere gebieden van de financiële dienstverlening toegepast kan worden en op die manier kan bijdragen aan een snelle totstandbrenging van een interne markt voor financiële diensten,
31. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en aan de parlementen van de lidstaten.

13. Armoedebestrijding (bestrijding van de belangrijkste infectieziekten)**A5-0263/2001**

Resolutie van het Europees Parlement over de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement: versnelde actie ter bestrijding van de belangrijkste infectieziekten in het kader van armoedebestrijding (COM(2000) 585 – C5-0014/2001 – 2001/2006(COS)) en over de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement – Actieprogramma: versnelde actie ter bestrijding van HIV/aids, malaria en tuberculose in het kader van de armoedebestrijding (COM(2001) 96 – C5-0112/2001 – 2001/2006 (COS))

Het Europees Parlement,

- gezien de mededeling van de Commissie (COM(2000) 585 – C5-0014/2001),
- gezien de mededeling van de Commissie (COM(2001) 96 – C5-0112/2001),
- gezien de rondetafelbijeenkomst over HIV/aids, malaria en tuberculose (28 september 2000) die door de Europese Commissie bijeen is geroepen onder het beschermheerschap van het Franse voorzitterschap en mede is gesponsord door de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) en het gezamenlijke programma van de Verenigde Naties over HIV/aids (UNAIDS),
- gezien de Resolutie van de Raad van 10 november 2000 over overdraagbare ziekten en armoede ⁽¹⁾,
- gezien het voorstel van de Commissie voor een voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad betreffende het meerjarenkaderprogramma 2002-2006 van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie ter bevordering van de totstandbrenging van de Europese Onderzoekruimte (COM(2001) 94 – 2001/0053(COD)) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ 2304ste Raad (Ontwikkeling) – Pers 421 nr. 12929/00.

⁽²⁾ PB C 180 E van 26.6.2001, blz. 156.